

Číslo spisu

16845/2026-2061

Bratislava

26. 01. 2026

Vybavuje

ROZHODNUTIE

ministerky hospodárstva SR č. 16845/2026-2061-08797

Popis konania / Účastníci konania

Ministerka hospodárstva Slovenskej republiky, ako orgán príslušný podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1967 Zb.“), na základe návrhu ňou ustanovenej Stálej rozkladovej komisie (ďalej len „SRK“) o rozklade zo dňa 27.12.2025 proti rozhodnutiu Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „MH SR“ alebo „prvostupňový orgán“) č. 119/2025 zo dňa 12.12.2025 o odmietnutí poskytnúť informáciu č. 30037/2025-2061 (ďalej len „rozhodnutie č. 119/2025“), ktoré podala Mgr. Petra Bertová Polovková, predsedníčka, v mene občianskeho združenia Elektrosmog a zdravie o. z., so sídlom Zálužická 3, 821 01 Bratislava, IČO: 53 724 411 (ďalej len „žiadateľ“) v zmysle žiadosti, ktorou žiadateľ požadoval od spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36 361 518, zapísanej v Obchodnom registri Mestského súdu Bratislava III, oddiel Sa, vložka č. 2852/B (ďalej len „ZSD, a.s.“ alebo „povinná osoba“) sprístupnenie informácie

Výrok rozhodnutia

r o z h o d l a

tak, že rozklad žiadateľa zo dňa 27.12.2025 proti rozhodnutiu MH SR č. 119/2025 zo dňa 12.12.2025, č. 30037/2025-2061 podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.

z a m i e t a

a rozhodnutie MH SR č. 119/2025 zo dňa 12.12.2025, č. 30037/2025-2061

p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Žiadateľ žiadosťou zo dňa 20.11.2025 požiadal ZSD, a.s. o sprístupnenie informácií podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z. z.“):

„1. cena meračov

- aká je cena meradiel spotreby elektriny (elektromerov) s diaľkovým odpočtom. Ak používate viacero značiek, prosím uviesť všetky ceny.
- aká je cena elektromerov len s vizuálnym odpočtom. Ak sa už nevyrábajú, aká bola posledná cena.

2. cena za prenos dát z elektromerov na miesto spracovania

- aké poplatky sa platia telekomunikačnému operátorovi? Za SIM karty? Ktorému?

3. DataCentrum

- aká bola cena za vybudovanie DataCentra (hardvéru) na spracovanie dát z diaľkových odpočtov?
- aká bola cena hardvéru predtým na spracovanie dát z vizuálnych odpočtov?
- aké sú náklady na prevádzku a údržbu hardvéru v oboch prípadoch?
- aká je životnosť uvedeného hardvéru v oboch prípadoch?

4. softvér

- aká bola cena za softvér na spracovanie dát z diaľkových odpočtov?
- aká bola cena softvéru predtým na spracovanie dát z vizuálnych odpočtov?
- aké sú poplatky za údržbu a aktualizácie softvéru?

5. ľudia

- koľko MD (manday) je potrebných na spracovanie dát z diaľkových odpočtov? Uved'te vo Vami preferovanom časovom úseku (napr. za mesiac, za rok)
- koľko MD bolo potrebných na spracovanie dát z vizuálnych odpočtov? aké sú náklady, prípadne výška vytvorených fondov na prevenciu a riešenie následkov rizík zdravotných, bezpečnostných a straty súkromia spojených so zavedením diaľkových odpočtov pre prípadné žaloby.

6. aké sú náklady, prípadne výška vytvorených fondov na prevenciu a riešenie následkov rizík zdravotných, bezpečnostných a straty súkromia spojených so zavedením diaľkových odpočtov pre prípadné žaloby.

7. Sú nejaké ďalšie náklady?“.

ZSD, a.s. ako povinná osoba podľa ust. § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. podala MH SR podnet na vydanie rozhodnutia podľa ust. § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z.

Na základe vyjadrenia ZSD, a.s. MH SR vydalo rozhodnutie č. 119/2025, ktorým nevyhovelo žiadosti žiadateľa o sprístupnenie informácie, vzhľadom na skutočnosť, že ZSD, a.s. má obmedzenú informačnú povinnosť, v rámci ktorej je povinná sprístupňovať iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami alebo nakladaní s majetkom štátu alebo samosprávy. Požadované informácie neboli informáciami o hospodárení s verejnými prostriedkami ani informáciami o nakladaní s majetkom štátu, vyššieho územného celku alebo obce.

Následne bol dňa 27.12.2025 na MH SR doručený rozklad žiadateľa proti rozhodnutiu č. 119/2025.

Žiadateľ vo svojom rozklade uviedol nasledovné:

„a) z formálnej stránky povinná osoba nesprávne uviedla v rozhodnutí (pozn. prvá veta bodu 3 písm. e) tohto rozkladu), že ZSD, a.s. je povinná sprístupňovať iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami alebo nakladaní s majetkom štátu alebo samosprávy. Žiadateľ poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 3 ods. 2 zákona o slobode informácií „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí,3a) o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.“ Z uvedeného vyplýva, že povinná osoba svoju povinnosť informovať z formálnej stránky nevyvodila z platného a účinného zákonného ustanovenia, a preto jej konanie nebolo zákonné.

b) z vecnej - obsahovej - stránky povinná osoba v rozhodnutí uviedla, že Požadované informácie nie sú informáciami o hospodárení s verejnými prostriedkami ani informáciami o nakladaní s majetkom štátu, vyššieho územného celku

alebo obce. Žiadateľ poukazuje na skutočnosť, že povinná osoba nijako nezdôvodnila uvedené tvrdenie a úplne opomenula celé znenie § 3 ods. 2 zákona o slobode informácií, teda že má povinnosť sprístupniť informácie aj o životnom prostredí, 3a) o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy, čím zjavne došlo k porušeniu § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Z. z. správneho poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

c) na základe vyššie uvedených skutočností, predmetným rozhodnutím zjavne došlo k porušeniu čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky, pretože to vyplýva z obsiahleho nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 6/2025 zo dňa 5. novembra 2025:

Základné právo na slobodu prejavu je zakotvené v čl. 26 ústavy, ktorý znie:

Čl. 26

(1) Sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

(2) Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Vydávanie tlače nepodlieha povolovaciemu konaniu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon.

(3) Cenzúra sa zakazuje.

(4) Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

(5) Orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku. Podmienky a spôsob vykonania ustanoví zákon.

34. Právo byť informovaný znamená pre štát povinnosť zdržať sa vytvárať prekážky v prístupe k informáciám, ktoré sa týkajú verejného záujmu. Podstata slobodného prístupu k informáciám vychádza z princípu transparentnosti a otvorenosti, čo znamená, že právny poriadok by nemal prístup k informácii podmieňovať žiadnymi osobitnými podmienkami, pretože zmyslom princípu je podporiť voľný prístup k informáciám (m. m. rozhodnutia ESLP vo veciach Magyar Helsinki Bizottság, č. 18030/11 z 8. 11. 2016 a Österreichische Vereinigung zur Erhaltung, Stärkung und Schaffung eines wirtschaftlich gesunden land- und forstwirtschaftlichen Grundbesitzes v. Austria, č. 39534/07 z 28. 11. 2013).

42. Podstata základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy spočíva v možnosti každého slobodne sa dozvedieť informáciu, získať informáciu do svojej dispozičnej sféry, spracovať pre svoju potrebu takto slobodne získanú informáciu a podľa uváženia ju aj ďalej rozširovať. Právo na informácie slúži na vyhľadávanie, prijímanie a aj rozširovanie názorov, myšlienok a informácií, čo je nevyhnutné pre riadne fungovanie pluralitnej spoločnosti ako základu demokracie.

43. Jedným z kľúčových významov práva na informácie je jeho kontrolná funkcia vo vzťahu k fungovaniu verejnej moci (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SŽi 1/2011 z 15. 12. 2011). Právo na informácie slúži aj ako poistka pred zneužívaním moci zo strany osôb podieľajúcich sa na jej výkone (m. m. PL. ÚS 1/09), čím zároveň napĺňa funkciu realizácie princípu transparentnosti výkonu verejnej moci (PL. ÚS 7/2017). Právo na informácie vo svojej podstate predstavuje vstupnú bránu k plnohodnotnému uplatňovaniu ostatných politických práv (sloboda prejavu, volebné právo a ďalšie, PL. ÚS 26/2019). V dôsledku týchto aspektov a funkcií práva na informácie presahuje charakter individuálneho základného práva patriaceho jednotlivcovi, pretože prispieva k celospoločenskej kontrole verejnej moci, ktorá je vykonávaná občianskou spoločnosťou v prospech všetkých občanov.

44. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu obmedziť základné práva a slobody možno len v záujme dosiahnutia legitímneho cieľa spočívajúceho v ochrane dôležitého verejného záujmu, pričom opatrenie obmedzujúce základné práva a slobody musí byť vo vzťahu k sledovanému cieľu proporcionálne (PL. ÚS 1/2017, PL. ÚS 16/2018, PL. ÚS 6/2019).

46. Obmedzenie základného práva a slobody sa môže použiť len na legitímny cieľ. Z ústavnej požiadavky dbať pri obmedzení základných práv a slobôd na ich podstatu a zmysel a toto obmedzenie použiť len na ustanovený cieľ vyplýva povinnosť zákonodarcu zachovať princíp proporcionality medzi cieľom, ktorý sleduje zavedením a právnou úpravou určitého právneho inštitútu, a charakterom a intenzitou tohto inštitútu. Prekročenie princípu proporcionality zakladá nielen porušenie čl. 13 ods. 4 ústavy, ale zasahuje aj do materiálne chápaného právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy.

52. Z už citovaného čl. 26 ods. 4 ústavy vyplýva, že obsahuje numerus clausus legitímnych cieľov, t. j. umožňuje obmedziť právo na informácie iba z dôvodu ochrany taxatívne vymenovaných záujmov, ktorými sú práva a slobody iných, bezpečnosť štátu, verejný poriadok, ochrana verejného zdravia a mravnosti. Vykonanie testu proporcionality vo vzťahu k legitímnosti cieľa obmedzenia pri práve na informácie je na rozdiel od iných základných práv a slobôd limitované presne a vopred vymedzenými cieľmi v rovine de constitutione lata.

53. Ústavne aprobovaný legitímny cieľ predstavuje materiálnu podmienku obmedzenia slobody prejavu a práva na informácie. Materiálnou podmienkou je, aby obmedzenie slúžilo na ochranu práv a slobôd iných alebo sa ním musí chrániť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, verejné zdravie alebo mravnosť. Obmedzenie slobody prejavu a práva na informácie na iný cieľ ako stanovený v čl. 26 ods. 4 ústavy alebo bez cieľa nie je prípustné (PL. ÚS 26/2019). Inak povedané, čl. 26 ods. 4 ústavy nedáva štátu neobmedzený priestor na uváženie v určení, v prospech akého štátom proklamovaného verejného záujmu štát obmedzí slobodu prejavu.

54. Z iných ako práve z týchto dôvodov informačné základné práva obmedzené byť nemôžu.

5. Dôvody žiadosti o sprístupnenie informácií.

a) Dôvody, ktoré viedli žiadateľa podať predmetnú žiadosť o sprístupnenie informácií nie je nutné preukazovať, pretože podľa § 3 ods. 4 zákona o slobode informácií Informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

b) Napriek uvedenému, žiadateľ konštatuje, že otázky smerovali k získaniu dôkazných prostriedkov k problematike energetickej efektívnosti, resp. neefektívnosti zavádzania diaľkových odpočtov spotreby elektrickej energie u spotrebiteľov, v najširšom význame uvedených pojmov.

c) Vzhľadom na skutočnosť, že uvedené diaľkové odpočty sa obvykle realizujú bezdrôtovo prostredníctvom technológií emitujúcich rádiový frekvenčné elektromagnetické žiarenie s dopadmi na životné prostredie, biodiverzitu a zdravie, bezpečnosť a súkromie ľudí, preto okrem nákladov na zavedenie, prevádzku a údržbu týchto technológií je potrebné započítať aj náklady na prevenciu a riešenie následkov uvedených účinkov.

d) Pritom z praxe sú známe prípady, keď iná spoločnosť zaoberajúca sa dodávkou a vyúčtovaním elektrickej energie zaviedla pre spotrebiteľov možnosť samoodpočtu, čiže nahlasovania stavu elektromerov samotnými spotrebiteľmi – čo je zjavne oveľa efektívnejší spôsob získavania údajov o spotrebe elektrickej energie z elektromerov spotrebiteľov než je častý prenos údajov z týchto elektromerov prostredníctvom rádiový frekvenčných technológií.

e) Žiadateľ konštatuje, že v Budapeštianskej deklarácii I z roku 2023, záväznej aj pre Slovenskú republiku je uvedené, že (pozn. nasleduje preklad z anglického originálu) okrem naliehavých opatrení, ktoré sú potrebné na riešenie širokej škály znečisťujúcich látok, o ktorých sú zdravotné dôkazy dobre preukázané a rozvíjajú sa, si pozornosť a reakciu vyžadujú aj nové a vznikajúce problémy, ako je elektromagnetické žiarenie, a riešenie mnohopočetných expozícií znečisťujúcim látkam.

f) Na základe uvedeného žiadateľ má za to, že otázky uvedené v predmetnej žiadosti o sprístupnenie informácií sa týkajú verejného záujmu.

6. Na základe vyššie uvedeného žiadateľ navrhuje, aby orgán príslušný rozhodovať o podanom rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec povinnej osobe na nové rozhodnutie.“

Podaným rozkladom žiadateľa sa zaoberala SRK na svojom zasadnutí dňa 22.01.2026, pričom skonštatovala, že rozklad bol podaný včas a oprávnenou osobou.

Po preskúmaní skutkového stavu veci dospel druhostupňový orgán k záveru, že rozklad žiadateľa je potrebné zamietnuť a napadnuté rozhodnutie MH SR potvrdiť, a to z nasledovných dôvodov.

Podľa ust. § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z.: „Povinnými osobami sú ďalej zdravotné poisťovne. Povinnými osobami sú ďalej aj právnické osoby, ak v nich povinné osoby podľa odsekov 1 a 2 majú samostatne alebo spoločne aspoň väčšinovú priamu alebo nepriamu účasť, a ak súčasne

a) sú kontrolované povinnou osobou podľa odsekov 1 a 2, alebo

b) povinná osoba podľa odsekov 1 a 2 priamo alebo nepriamo navrhuje alebo ustanovuje viac ako polovicu členov ich riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu.“.

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z.: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy. Toto obmedzenie povinnosti sprístupňovať informácie sa nevzťahuje na povinné osoby podľa § 2 ods. 3, v ktorých majú povinné osoby podľa § 2 ods. 1 a 2 samostatne alebo spoločne výlučnú priamu alebo nepriamu účasť.“.

Podľa ust. § 18 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z.: „Ak povinná osoba žiadosti nevyhoví hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§14 ods. 3).“.

Podľa ust. § 18 ods. 4 zákona č. 211/2000 Z. z.: Ak povinná osoba podľa § 2 ods. 3 žiadosti hoci len sčasti nevyhoví, je povinná do ôsmich pracovných dní odo dňa podania žiadosti podať povinnej osobe podľa § 2 ods. 1 a 2, ktorá v nej má samostatne alebo spoločne aspoň väčšinovú priamu alebo nepriamu účasť, ktorá ju kontroluje alebo ktorá priamo alebo nepriamo navrhuje alebo ustanovuje viac ako polovicu členov jej riadiaceho orgánu alebo kontrolného orgánu, alebo osobe, s ktorou uzavrela zmluvu o plnení úloh na úseku starostlivosti o životné prostredie, vecne odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia podľa odseku 2 spolu so žiadosťou a spisovým materiálom. Ak je povinnou osobou podľa predchádzajúcej vety zdravotná poisťovňa a ak žiadosti hoci len sčasti nevyhoví, je povinná podať vecne odôvodnený podnet na vydanie rozhodnutia spolu so žiadosťou a spisovým materiálom v lehote podľa predchádzajúcej vety Ministerstvu zdravotníctva Slovenskej republiky.“.

Druhostupňový orgán zhodne s názorom prvostupňového orgánu má za to, že žiadosti žiadateľa zo dňa 20.11.2025 nemožno vyhovieť, a to z dôvodu, že sprístupnenie požadovanej informácie by nebolo v súlade so zákonom č. 211/2000 Z. z.

ZSD, a.s. ako obchodná spoločnosť, v ktorej štát nemá výlučnú účasť, je povinná sprístupňovať iba také informácie, ktoré sa týkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami alebo nakladania s majetkom štátu. Informácie, ktoré žiadateľ požaduje sprístupniť, sa netýkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami, ale hospodárenia s vlastným majetkom ZSD, a.s.

Novela zákona č. 211/2000 Z. z., účinná od 1. januára 2023, odstránila predchádzajúce spory o výklade určitých pojmov, keď jasne a dôsledne rozlišuje medzi (i) hospodárením s verejnými prostriedkami a (ii) nakladaním s vlastným majetkom obchodných spoločností ako povinných osôb. Novela následne stanovuje odlišný rozsah informačnej povinnosti pre:

(a) obchodné spoločnosti s výlučnou účasťou štátu, ktoré sú povinné sprístupňovať aj informácie o nakladaní s ich vlastným majetkom a

(b) obchodné spoločnosti s čiastočnou účasťou štátu (medzi ktoré patrí aj ZSD, a.s.), ktoré sú povinné informovať iba o nakladaní s verejnými prostriedkami, nie však o nakladaní s ich vlastným majetkom.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že obchodné spoločnosti s výlučnou účasťou štátu majú plnú (neobmedzenú) informačnú povinnosť, a teda sú povinné informovať nielen o nakladaní s verejnými prostriedkami, ale aj o nakladaní so svojím vlastným majetkom. Obchodné spoločnosti, v ktorých štát nemá výlučnú účasť (vrátane ZSD, a.s.), majú rozsah informačnej povinnosti výrazne obmedzený tak, že sú povinné sprístupňovať iba informácie, ktoré sa týkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami a nemusia sprístupňovať informácie o hospodárení s ich vlastným majetkom.

V zmysle aktuálneho znenia zákona č. 211/2000 Z. z. nemôže obstať tvrdenie žiadateľa, že poskytnutie informácií je v súlade s verejným záujmom a ich neposkytnutie je porušením čl. 26 Ústavy SR.

Druhostupňový orgán má za to, že ZSD, a.s. je povinná sprístupniť iba také informácie, ktoré sa týkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami. Pojem verejné prostriedky je definovaný v ust. § 2 písm. a) zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako: „finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy; verejnými prostriedkami sú aj prostriedky Európskej únie a odvody Európskej únie a prostriedky poskytnuté z rozpočtu Európskej únie na vykonávanie Plánu obnovy a odolnosti Slovenskej republiky.“.

Subjektmi verejnej správy sú len tie právnické osoby, ktoré sú zapísané v registri organizácií vedenom Štatistickým úradom Slovenskej republiky a zaradené vo verejnej správe v súlade s jednotnou metodikou platnou pre Európsku úniu, a to:

- (a) v ústrednej správe,
- (b) v územnej samospráve alebo
- (c) vo fondoch sociálneho poistenia a fondoch zdravotného poistenia.

Štatistický úrad SR zaraďuje ZSD, a.s. medzi verejné nefinančné korporácie, ktoré podľa jednotnej metodiky nepatria ani do ústrednej správy, ani do územnej samosprávy, ani do fondov sociálneho či zdravotného poistenia. ZSD, a.s. teda nie je právnickou osobou verejnej správy, a preto nehospodári s verejnými prostriedkami.

ZSD, a.s. je právnická osoba s vlastnou právnou subjektivitou a prostriedky, s ktorými hospodári, predstavujú jej vlastný majetok, ktorý je právne oddelený od majetku štátu a nepredstavuje verejné prostriedky. Za majetok štátu sa podľa ust. § 2 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov, považujú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky. Majetok, s ktorým ZSD, a.s. nakladá, tak nemožno považovať za majetok štátu, ale za vlastný majetok spoločnosti. ZSD, a.s. preto nie je povinná sprístupniť informácie o nakladaní so svojím majetkom.

Žiadateľ vo svojom rozklade okrem iného MH SR vytýka, že rozhodnutím č. 119/2025 bol porušený čl. 26 ods. 4 Ústavy SR, z ktorého vyplýva, že obsahuje numerus clausus legitímnych cieľov, t. j. umožňuje obmedziť právo na informácie iba z dôvodu ochrany taxatívne vymenovaných záujmov, ktorými sú práva a slobody iných, bezpečnosť štátu, verejný poriadok, ochrana verejného zdravia a mravnosti. Zákon č. 211/2000 Z. z. presne stanovuje spôsob, akým sa majú informácie poskytovať, pričom z ustanovení platnej legislatívy, aj znenia Ústavy SR vyplýva, že práve naopak, ak by ZSD, a.s. nemala obmedzenú informačnú povinnosť, boli by porušené jej práva. Za dodržania ustanovení platnej legislatívy ZSD, a.s. nemá povinnosť poskytnúť požadované informácie a ich neposkytnutie nie je v rozpore s verejným záujmom a ani s princípmi transparentnosti, na čo sa odvoláva žiadateľ v rozklade.

Druhostupňový orgán dáva do pozornosti znenie prvej vety ust. § 3 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z., ktorá znie: „Povinná osoba podľa § 2 ods. 3 sprístupní iba informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami, nakladaní s majetkom štátu majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom obce, o životnom prostredí (odkaz na zákon č. 205/2004 Z. z. o zhromažďovaní, uchovávaní a šírení informácií o životnom prostredí a o zmene a doplnení niektorých zákonov), o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnostiach vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy.“.

Keďže v zákone č. 211/2000 Z. z. je odkaz na zákon č. 205/2004 Z. z., je nevyhnutné pri výklade povinností ZSD, a.s. podľa zákona č. 211/2000 Z. z. sa vysporiadať aj so znením ustanovení zákona č. 205/2004 Z. z., ktorý upravuje podmienky a postup pri zhromažďovaní, uchovávaní a šírení informácií o životnom prostredí orgánmi verejnej správy a inými právnickými osobami a fyzickými osobami určenými týmto zákonom, pričom v ust. § 3 predmetného zákona je taxatívne vymedzený rozsah osôb, ktoré sú povinné zhromažďovať, uchovávať a šíriť informácie o životnom prostredí. V zmysle predmetného ustanovenia povinnými osobami sú:

„a) ústredné orgány štátnej správy, samosprávne kraje, miestne orgány štátnej správy a obce,

b) fyzické osoby alebo právnické osoby zriadené zákonom, právnické osoby založené alebo zriadené orgánom verejnej správy podľa osobitného predpisu, ktoré plnia úlohy verejnej správy vrátane odborných povinností, činností alebo služieb týkajúcich sa životného prostredia,

c) fyzické osoby-podnikatelia a právnické osoby, ktoré na základe zmluvy s orgánom verejnej správy alebo s právnickou osobou podľa písmena b) plnia odborné úlohy a s tým spojené služby týkajúce sa životného prostredia, a to v rozsahu tejto zmluvy.“.

Z uvedeného vyplýva, že ZSD, a.s. nespĺňa definíciu povinnej osoby v zmysle citovaného ustanovenia zákona č. 205/2004 Z. z., a preto nie je povinnou osobou tak, ako to stanovuje predmetný zákon. Druhostupňový orgán má za to, že ZSD, a.s. nemá povinnosť zhromažďovať, uchovávať a šíriť informácie o životnom prostredí za podmienok stanovených týmto zákonom.

Hoci v zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z. je stanovená povinnej osobe s obmedzenou informačnou povinnosťou povinnosť poskytovať informácie o životnom prostredí, je nevyhnutné toto ustanovenie vykladať v súvislosti so znením zákona č. 205/2004 Z. z. Z jeho znenia vyplýva, že na ZSD, a.s. sa nevzťahuje povinnosť sprístupniť informácie týkajúce sa životného prostredia, ako je stanovené v ust. § 3 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z., nakoľko toto ustanovenie odkazuje na zákon č. 205/2004 Z. z., podľa ktorého však ZSD, a.s. povinnou osobou nie je.

Z odôvodnenia rozhodnutia č. 119/2025 je zrejmé, že prvostupňový orgán odmietol sprístupniť požadované informácie z dôvodu, že ZSD, a.s. patrí medzi povinné osoby podľa ust. § 2 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z., v ktorých nemajú povinné osoby podľa ust. § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 211/2000 Z. z. výlučnú majetkovú účasť, v dôsledku čoho má ZSD, a.s. výrazne obmedzený rozsah informačnej povinnosti, v rámci ktorej nie je povinná sprístupňovať informácie o hospodárení s vlastným majetkom, ale len informácie o hospodárení s verejnými prostriedkami a nakladaní s majetkom štátu. Druhostupňový orgán je taktiež názoru, že požadované informácie sa netýkajú hospodárenia s verejnými prostriedkami ani nakladania s majetkom štátu.

Druhostupňový orgán po posúdení v rozklade uvedených skutočností, ako aj skutočností uvedených v písomnom vyjadrení ZSD, a.s. vec právne posúdil a dospel k záveru, že rozklad žiadateľa nie je dôvodný. Druhostupňový orgán nezistil žiadne nové skutočnosti alebo dôvody na zmenu alebo zrušenie rozkladom napadnutého rozhodnutia. Prvostupňový orgán postupoval v súlade s ust. zákona č. 211/2000 Z. z. a vec správne právne posúdil.

Poučenie

Proti tomuto rozhodnutiu sa v zmysle ust. § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. nemožno ďalej odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom za podmienok stanovených v § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Ing. Denisa Saková, PhD.
ministerka

Doručuje sa

Elektrosmog a zdravie

Zálužická 100 3

821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov

Slovenská republika